

РЕШЕНИЕ

№ 2350

гр. София, 09.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 1 състав,
в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радостин Радков

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **81** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Е. Д. Б., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-4332-007335/17.11.2020 г., издадена от полицейски инспектор при СДВР-ОПП, с която е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл. 171, т. 2а, б. А от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. Счита, че заповедта е неправилна и незаконосъобразна, като постановена в нарушение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения. В съдебно заседание, представлявана от адв. П., моли да се отмени заповедта и претендира присъждане на разноски.

Ответникът – полицейски орган – полицейски инспектор при СДВР-ОПП, не изразява становище по жалбата. В придружителното писмо към административната преписка възразява за прекомерност на разноските.

Административен съд София- град, като се запозна с твърденията на страните и с приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С оспорената заповед № 20-4332-007335/17.11.2020 г., издадена от полицейски инспектор при СДВР-ОПП, на Е. Д. Б. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „А“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, затова че е собственик на МПС л.а. Ровер 200 С с табели с рег. [рег.номер на МПС], чието МПС

е управлявано от лице – Е. Г. М. – без да притежава СУМПС – неспособен водач. Мярката е наложена, след като е прието, че с Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ серия ГА № 333882/15.11.2020 г. е констатирано, че на 15.11.2020 г., в 21.40 ч., в [населено място], [улица], Е. Г. М. управлява л.а. Ровер 200 С, с табели с рег. [рег.номер на МПС] по [улица] с посока от [улица] към [улица] и на паркинг Бит Пазар М. е установено, че водача е без СУМПС. МПС е установен спрял с работещ двигател. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 150 от ЗДВП – управлява МПС без да е правоспособен водач. Актът е връчен на същата дата.

В настоящото производство са приобщени като доказателства докладна записка от 15.11.2020 г., възражение от 17.11.2020 г., декларация от 17.11.2020 г., Справка картон на водача Е. Б., Заповед рег. № 8121з-1524/09.12.2016 г. за определяне служби за контрол по ЗДВП на министъра на вътрешните работи, заповед № 8121з-1496/06.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи за възлагане на функции по общото и непосредствено ръководство на МВР и Заповед рег. № 513з-1618/26.02.2018 г. на директора на СДВР, за определяне на длъжностни лица да издават заповеди за прилагане на ПАМ.

В съдебно заседание са разпитани свидетелите Е. В., Е. М., А. А. и А. А.. От разпита на свидетелите М. и В. се установява, че М. е седяла на шофьорското място при спрял автомобил с работещ двигател и пуснато парно. От разпита на свидетелите А. А. и А. А. се установява, че са извършили проверка на спрял автомобил с работещ двигател и включени светлини. Извършили са проверка на момичето, което е стояло на шофьорското място и са установили, че не притежава СУМПС.

Заповедта е връчена на 28.11.2020 г., а жалбата е входирана с пощенско клеймо от 10.12.2020 г., чрез административния орган до АССГ.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: подадена от легитимирано лице, за което е налице интерес от обжалването и срещу подлежащ на оспорване административен акт и в 14 - дневния срок за оспорване, поради което е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В настоящето производство и съгласно чл. 168, ал. 1 във вр. чл. 146 от АПК, съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценя дали е издаден от компетентен орган в установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му. Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, съобразно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДВП – полицейски орган при СДВР – ОПП, който е надлежно оправомощен да прилага ПАМ по ЗДВП съгласно Заповед рег. № 8121з-1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи и Заповед рег. № 513з-1618/26.02.2018 г. на директора на СДВР, в установената форма по чл. 59, ал. 2 от АПК и съдържа необходимите реквизити.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя за неспазване изискванията за форма на оспорения акт, както и издаването му от некомпетентен орган. В случая процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК и съдържа необходимите реквизити, тъй като в нея ясно са посочени фактическите обстоятелства и конкретното правно основание, които са мотивирали органът да наложи ПАМ. В нейното съдържание, конкретно и ясно е описана фактическата обстановка, послужила за

нейното издаване.

В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до нарушаване правото на защита на лицето. Като всяка една принудителна административна мярка, процесната има преустановителен и превантивен характер, поради което при констатиране на съответното административно нарушение, законът изисква предприемане на незабавни фактически действия, в случая прекратяване на регистрацията на МПС. Тази неотложност и незабавност на предприеманите действия изключва възможността за уведомяване на заинтересуваните лица. В случая, преди да издаде заповедта, административният орган е изпълнил задължението си по чл. 36, ал. 1 от АПК, като е събрал доказателства за релевантния факт – кой е собственик на управлявания от неправомерно лице лек автомобил и спрямо него е наложил ПАМ.

Оспорената заповед е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби на закона. Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно- процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

Не е налице спор по делото, че оспорващият е собственик на превозното средство, на което е прекратена регистрацията, като правилно същият е определен като адресат на заповедта.

Доводите свързани с предоставянето на автомобила, не променят извода за законосъобразност на приложената ПАМ. Законодателят изрично в нормата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП е предвидил, че ПАМ се налага на собственика на автомобила, без значение дали той лично или друго лице е предоставило управлението на МПС, поради което и административният орган има задължението да издири единствено собственика на автомобила, но не и да установи отношенията му с всяко друго трето лице, имащо отношение към случая.

В процесния случай не е спорно между страните и това, че процесното МПС е било със запален/работещ двигател. Спорът се свежда единствено до това, дали автомобилът в действителност е бил „управляван“, както е посочено в заповедта. Легалната дефиниция на понятието „водач“ на МПС е дадена в § 6, т. 25 от ДР от ЗДвП – „водач“ е лице, което управлява пътно превозно средство или води организирана група пешеходци, което води или кара впрегатни, товарни или ездитни животни или стада по пътищата, като от тази дефиниция следва да се направи извод, че АНО следва да установи, че деецът управлява МПС, като друг характеризиращ белег за управление е привеждането в действие на двигателя на автомобила, което е физическо действие по управление на същия. Понятието "управление" на автомобил включва всяко действие по упражняване на контрол върху същия. Легална дефиниция на понятието „управление“ може да бъде изведена от Постановление № 1 от

17.01.1983 г. по н.д. № 8/1982 г. на Пленума на ВС и в същото понятие се включват всички действия или бездействия с механизмите или приборите на МПС-а или машини, независимо дали превозното средство или машина е в покой или движение, когато тези действия са свързани с опасност за настъпване на съставомерни последици. От изложеното следва обосноваван извод, че не би могло да се възприеме за водач на МПС единствено лице, което е седнало на шофьорското място, държи ключовете за МПС в ръка, но на същото МПС не е запален/работещ двигателят. В случая са налице основанията за налагане на процесната ПАМ. От събраните по делото доказателства, както и от свидетелските показания, безспорно се установява, че процесното МПС е било управлявано от Е. М., за която в заповедта се сочи, че е правоспособен водач, тъй като същата е седяла на шофьорското място, автомобилът е бил със запален/работещ двигател и светнати фарове, както и с работещо парно. По делото не се установява положителният факт, този водач да е бил правоспособен да управлява МПС към 15.11.2020 г.

В случая от изложените в заповедта фактически основания, се установява, че ПАМ е наложена на жалбоподателя в качеството му на собственик, чийто лек автомобил се управлява от правоспособен водач. При определяне срока на наложената ПАМ, административният орган правилно е преценил конкретните обстоятелства и е определил минималния предвиден от законодателя срок – 6 месеца.

В случая, не са налице и отменителни основания по смисъла на чл. 146, т. 5 от АПК, тъй като процесната заповед е издадена в съответствие с целта на закона. С нейното прилагане се изпълнява и целта на чл. 22 от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водач, който управлява МПС без да е правоспособен, поради което тя има и преустановителен ефект. Следва да се има предвид, че ПАМ има превантивен характер и цели осуетяване възможността на дееца да извърши други подобни нарушения, като същата не съставлява вид административно наказание. Производството по налагане на ПАМ е самостоятелно производство, във връзка с което е и константната и непротиворечива практика на ВАС.

По изложените съображения, съдът приема, че оспорената принудителната административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП е съответна на предвидените материалноправни предпоставки. Заповедта е законосъобразна, тъй като е издадена от компетентен административен орган, мотивирана е, отговаря на изискванията и целта на закона и при издаването и не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила. Ето защо, жалбата на Е. Д. Б. следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Д. Б., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-4332-007335/17.11.2020 г., издадена от полицейски инспектор при СДВР-ОПП.

Решението на осн. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: